

Syngi við í Vesturkirkjunni 14. maí 2026 kl. 19.00

1. Boðskapin syngi um Jesus	G dur
2. Eg minnst heyggin	E dur
3. Eg stundi eftir	A dur

Sanginnslag:

4. Er Jesus nær	C dur
5. Nógv fagrari fríðari	D dur
6. Tá eg ein lítil drongur var	F dur

Andakt:

7. Tyngist tú av byrðum	C dur
8. Á Golgata eg gleði	A dur
9. Jerusalem Guds halga stað	G dur

Sanginnslag:

10. Eitt hjarta er	D dur
11. Er tín dagur	E dur
12. Vit sigla framá	Edur

SANGIRNIR KOMA HER NIÐANFYRI

Boðskapin syngið um Jesus - G dur

- G** **C G**
1. Boðskapin syngið um Jesus,
G **A** **D7**
So einfalt og heitt sum tú fær
G **C G**
Syng um ta reinsandi keldu,
G **D7** **G**
Sum opin nú stendur tær.

Niðurlag:

G **C**
Syngið boðskapin, syngið
G **A D7**
Fyri syndarum øllum í verð'.
G **C G**
Syng fyri tí, sum vil hoyra
G **D7** **G**
Tað lívsæla orð sum ber.

2. Boðskapin syngið um Jesus,
Tí sangur kann sálirnar ná.
Syng um tað frelsandi náði,
Sum friar frá syndatrá.
3. Boðskapin syngið um Jesus,
Boða tað dýrasta navn.
Syng um ta ævigu gleði,
Sum biðar í friðarhavn.
4. Boðskapin syngið um Jesus,
Hann tekur hvønn ekka og neyð.
Syngið um blóðið, sum reinsar,
Og bjargar frá synd og deyð'.

Eg minnst heyggjin, har sum Jesus hekk

E-dur

E

H7

1/4 Eg minnst heyggjin, har sum Jesus hekk

H7

E

Í kvøl og pínu fyri meg.

E

H7

Eg takki fyri frelsuna, eg fekk,

H7

E

Og nú í henni gleðist eg.

E7 A

E

Mítt hvíldarstað er Golgata,

Fis/H

Har eg við gleði boyggi knæ.

E

A

Am

Og nú eg prísi mínum frelsara,

E

H7

E

Sum doyði har hin dag.

2/4 Eg síggi Jesus hanga fyri meg.

Hann segði tá: "Tað er fullgjørt!"

Tá tók hann alla mína synd á seg,

Og frelsuverkið var fullført.

3/4 Eitt lív í eydnuloysi livdi eg,

Tá eg í synd og myrkri gekk.

Men tá ið sonur Guds kom á mín veg,

Eg ævigt lív frá honum fekk.

4/4 Í dýrd í himli skal eg skjótt ein dag

Lovprísa Kongi konganna.

Í ævir takka honum fyri tað,

Sum hann mær vann á Golgata.

Páll á lakjuni føroyskaði

Ht. 10. C-c. (Sungin í A-dur)

A D A
Eg stundi eftir / at lenda har heima,
 E A
at kasta akker í Himlinum skjótt.
A D A
Har Jesus ger mær / ein bústað til reiðar,
 E A
á, skuldi hetta ei sál mína frótt?

Niðurlag:

A D A
Eg stundi eftir at lenda har heima,
 E A
so troyttan mangan og kenni meg her.
 D A
Men Gud, so leingi, sum tíðin skal vara,
 E A
at bíða lær meg, og tolnan meg ger.

2. Eg veit, at vinir og heimurin geva
ei nakra gleði, ið vara kann við.
Men einans Jesus, sum fyri meg doyði,
kann veita lukku og fullkomnan frið.

3. Eg mangan bilsin og undrandi standi
og líti at tí, ið hendir meg her.
Men hvat so hendir, tað søtt er at vita,
at í Guds hondum mín vegur jú er.

4. So lat bert trongdir og sorgir meg níva,
mín tíð á foldum, hon er jú so stutt.
Men allar ævir eg Gudi skal prisa,
tá heim til Himmals mín sál verður flutt.

**Z. Zachariassen, f. 1935.*

Er Jesus nær, tá mín sál er sjúk,

C
Er Jesus nær, tá mín sál er sjúk,
G C
so at songurin tagna má,
C
tá ið mótið svann,
F
tá ið grátur rann,
C G C
og eg veit ei veg ella ráð?

G
Niðurlag: Á ja, hann er nær,
C
eg veit, hann er nær,
G D7 G
hans eyma hjarta er rørt!
C
Tá ið náttin long er,
F F7
og leiðin trong, er
C G C
við hjálp hans armur nær.

2. Er Jesus nær, tá ið nátt er myrk,
og yvirhond ræðslan vann,
tá á trongu kós
ikki sæst eitt ljós,
meðan ódnin ýlir - sær hann?

3. Er Jesus nær, tá eg veik og fall
fyri freisting, eg stríddi mót?
Sær hann míni tár,
míni djúpu sár,
vil hann styðja snávandi fót?

4. Er Jesus nær, tá eg havi mist
tað, á foldum mær dýrast var?
Er hann tá ein borg
í tí djúpu sorg,
elskar hann meg tá, er hann nær?

Nógv fagrari, friðari í D-dur - d

D A

Nógv fagrari, friðari songurin ljóðar

D A

hjá einglum í himmalsku høll

D A

enn alt spæl her á jørð, tó vårt hjarta seg gleðir,

D D7 G A D 7

tá lovsongur tónar um dalar og fjøll.

Niðurlag:

G D A D D7

Á songur, sum tónar um Guds Paradís,

G D H7 Em A D

tá einglar og frelst syngja Lambinum prís!

2. Har uppi er songurin brimduna líkur,
og Himmalin fyllir hans ljóð,
táið andarnir sælir har Jesusi prísar;
tey hørpurnar sláa og fegnast so fró.

3. Bert tey verða við í tí syngjandi skara,
sum her funnu frið við sín Gud
í trúnni á Jesus, vár Frelsara kæra -
bert teimum skal falla hin lukka í lut.

**James Murray (Ongl.), 1841-1905.*

(V. Danielsen týddi).

Tá eg ein lítil drongur var.

F B G

1. Tá eg ein lítil drongur var – eg minnst það so klárt
C7 F7
at eg við mínum treiskni gjörði mammu lívið svárt,
F B G
men síðan hon til Himmals fór, það svárt er blivið mær
C7 F
áh, Guð sig mammu, at eg komi har.

Niðurlag:

F F7 B F

Ja, sig, eg komi har, hvar einglasongur er,

C7 F

áh, Faðir, hetta boð til mammu ber.

F F7

Ja, sig við hana það,

B Bm F

at hent er, sum hon bað,

C7 F

áh, Guð, sig mammu, at eg komi har.

2. Um eg ónægur var, var hon tó alltið góð,
so tolin, mild og blið, um eg enn aldri það forstóð,
men mína sorg og mína kvæl tær deildi hon við mær
áh, Guð sig mammu at eg komi har.
3. Tá eg sum hin fortapti sonur fór mín egna veg,
í sorg og þínu hennar' eyrna hjarta ringdi seg,
og dag og nátt til náðis Guð í bön hon fram meg bar,
Áh, Guð, sig mammu, at eg komi har.
4. Ein dagin eg einn boðskap fékk at koma heim við skund,
at síggja mammu, áðrenn hon fór inn í deydans blund,
og síðsta bön, hon bað meg, var til Guð at venda mær,
áh, Guð sig mammu, at eg komi har.

C G7
Tyngist tú av byrðum og ei hjálp kann sjá,
G7 C
møðist tú av vegnum, sum tú steig inn á!
C F
Harrin fylgist við tær, ei tú óttast skalt,
F C G C
hann er tann, ið styrkir - Jesus fatar alt.

Niðurlag:

C F C
Ja, hann fatar alt, hann vil leiða teg,
G7
kallar eftir tær:
G7 C
Hvíl teg her hjá mær!
C F
Alla tína framtíð trygt tú leggja skalt
C G C
í hans kærleiks hendur - Jesus fatar alt.

2. Hvørja byrði, sum tú bert, hann taka vil,
hann ein dýrur vinur er at fara til;
sært tú ongan útveg, er alt myrkt og kalt,
miss ei mótið, vinur - Jesus fatar alt!

3. Tá tær freisting møtir, Jesus hjálpa kann,
lívsins mongu gátur loysir eina hann;
hvat ið enn kann breyta, til hans orð teg halt,
aldri mást tú ivast - Jesus fatar alt!

4. Troytta sál, hann kallar: Kom og hvíl teg her!
Tykist stundum tungført - best hans leið tó er;
legg tú tína framtíð - sálígt er tá valt -
í hans særdu hendur - Jesus fatar alt!

**Burdie Bell.
(P.W. Háberg týddi).*

Á Golgata eg gleði fekk í hjartað

A dur - e

A E
1/3. Á Golgata eg gleði fekk í hjartað,
E A
sum eingin makt kann ræna frá mær her,
A D
og nú eg syngjandi mót Himli stevni,
A E A
tí henda fold mitt sanna heim ei er.

Niðurlag:

E E7 A
Og inntil tá eg ferðist fram við gleði,
E A
inntil tá mín sál kann syngja glað,
A7 A A7 D7
inntil tann dag, tá Jesus kemur aftur,
A E7 A
inntil eg síggi ljósins stað.

2/3. Hin ungi eftir trygd og gleði leitar,
men einans sálarkvæl og vónbrot fann,
bert Jesus sálini kann lukku geva,
áh, sum tað verður stórt at síggja hann!

3/3. Áh, ungi vinur, heimurin bert svíkur,
hann lovar nógv, men veldir deyð og bann,
men Jesus elskar, frelsir, fyrigevur,
lít nú á hann, sum altíð koma kann.

G Dur
 G C
 Jerúsalem, Guds halga stað!
 G D7 G
 Tann dýrd, ið biðar teim,
 G7 C
 ið syngja skulu hjartans glað
 G D G
 tann dag, tey koma heim!
 D D7 D G7
 Á gøtuni – sum skyggið glar,
 C G A D
 eg siggi, Jesus, teg;
 G G7 C
 ei sorg og neyð meg níva har,
 G D G
 nei, dýrdin fyllir meg.

2. Jerúsalem – í gulli lagt,
 hvør metast kann við teg!
 og sjálvur hevur Gud mær sagt,
 at heim hann væntar meg.
 Straks leggi eg mín ferðastav,
 tí Jesus sæst í ský.
 Mín faðir turkar tárið av,
 og gloymt er alt mítt stríð.

3. Jerúsalem, Jerúsalem!
 mítt eyga tekkir teg;
 eg eri móður, leingist heim,
 har einki møðir meg.
 Her kuldi valdar, myrkur svart,
 – ein krossleið lívið var.
 O, vart tú ei so fjart, so fjart
 Jerúsalem frá mær!

4. Jerúsalem, umsiðir tó
 eg náa skal til tín;
 tí lambsins blóð so hvítt sum snjó
 mær gjørdi brúðarlín.
 Eg stígi inn um Sions gátt,
 ja, inn í himnabú
 og slái fagran hørpuslátt
 í gyltum dýrdarskrúð.

D A
Eitt hjarta er, ið hin sonin elskar,
A D
sum søkkur niður í synd og skarn,
D7 G D
úr faðirhúsinum sær eitt eyga
D A D
við umsorgan á hitt vilsta barn.

2. Eitt oyra er, ið seg boyggir niður til tey, sum rópa um hjálp í neyð, ein tunga er, sum í náði talar við tey, ið falla, og reisir tey.

3. Ein kelda er fyri tann, ið tystir,
eitt lívsins breyð til tey svongu er,
ein góður frístaður er og tryggur,
har deyði, dómur ei skaða ger.

4. Ja, kom til Jesus, og tú skalt finna
alt, ið tær tørvar til sæluna!
Tí Jesus, Jesus og hann aleina
nóg mikið er alla ævina.

E H7
1. Er tín dagur fyltur av sorg,
H7 E
hjartað mótleyst á tær?
A E
Byrðina bar hann á Golgata,
H7 E
Jesus er sára nær.

Niðurlag:

A E
Byrðina bar hann á Golgata,
H7 E e7
Golgata, Golgata,
A E
byrðina bar hann á Golgata.
H7 E
Jesus er sára nær.

2. Kasta alt á Jesus í dag,
ber bert ótta tín har.
Byrðina bar hann á Golgata,
Jesus er sára nær.

3. Hvørja hjartasorg og hvørt tár,
vinur, Frelsarin sær.
Byrðina bar hann á Golgata,
Jesus er sára nær.

Vi er på seiltur, med Jesus ombord: E-dur

E H7

Vit sigla framá um fjørðin so trygt,

H7 E

Og Jesus eina er ljós og lykt.

E A

Um bylgjurnar reisast um hæv og um lond,

A E H7 E

Vit syngjandi stevna mót himmalsku strond.

E E H7

Um stormandi hav, Jesus leiðir meg framá,

H7 E

í gleði og sorg eg syngja má,

E E7 A

tí hann er umborð og leiðin meg ber

A E H7 E

í havnina stillu har Frelsarin er.

2/3 Himmalska skútan skjótt kemur í havn,

Har Jesus taka skal meg í favn.

Tey kæru meg møta skal bryggjuni á

Við gleðinnar tárur vit hálsfevnast tá.

3/3 Kom við í bátin, um lívsfjørðin her,

Tín ferðaseðil dýrt goldin er.

Men tú kanst hann fáa úr Frelsarans hond,

Og so skalt tú náa ta himmalsku strond!